

Kristina Thun

Hus I och Hus II
Fotopolymer, 100 × 150 mm
Två delupplagor à 130 ex.

Kristina Thun är född 1981 i Järnforsen (Småland). Bor och verkar i Borås. Studier vid Hjo Konstskola 2004–05, Helligens grafiskskola 2005–07, Yrkesförberedande konstnärligt fördjupningsår, Helligens folkhögskola 2007–08, Kungl. Konsthögskolan, projektår 2011–12.

Separatutställningar i bl.a. Galleri Kopparslagaren, Hultsfred 2003, Grafiska Sällskapet, Stockholm 2006, Galleri Tapeten, Visby 2006, Galleri 19, Örebro 2008, Bildkällaren, Falköping 2009, Galleri Norden Ljus, Stockholm 2011, Grafik i Väst, Göteborg 2011, Hjo konsthall 2011, Panncentralen, Mariestad 2011, Nässjö kulturhus 2012.

Foto: Kristina Thun

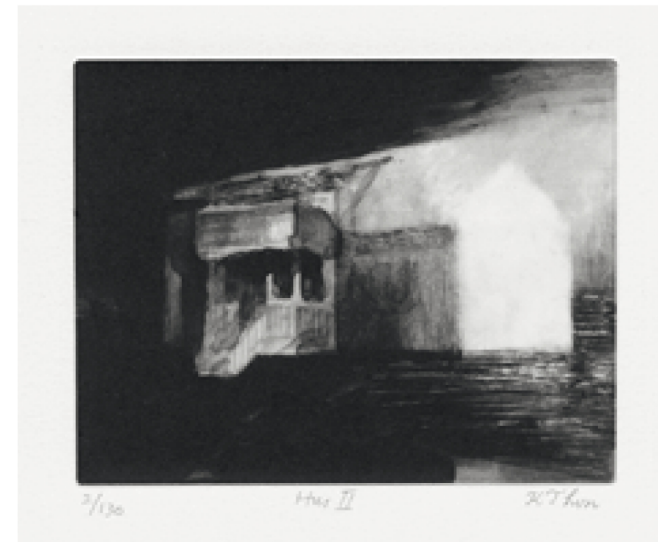
Samlingsutställningar i bl.a. Stadshuskuben, Falkenberg 2003, Väsby Konsthall 2004, Tommarps Kungsgård 2004, Regionalmuseet, Alsfeld Tyskland 2005, Konstlitografiska museet, Tidaholm 2006, Skövde konstmuseum 2006, Bildkällarens vårsalong, Falköping 2006, Tidaholms

Konsthall 2006, Konstlitografiska Museet, Tidaholm 2007, 2008 och 2009, Grafiska Sällskapet, Stockholm 2007, 2008 och 2010, Galerie im Stadtarchiv, Dresden Tyskland 2007, *Grafik i Väst*, Göteborg 2007 och 2010, *Grafiktriennal XIII*, Stockholm 2007, Grafikens Hus, Mariefred 2008, Galleri Nordens Ljus, Stockholm 2010, *Grafiska Sällskapet 100 år*, Konstakademien Stockholm (samt i Dalarnas museum, Falun, och Tomelilla Konsthall) 2010, *Resande 2010*, Svendborg Danmark 2010, Hjo Konsthall 2011, Galleri Majnabbe, Göteborg, 2011.

Stipendier: Eric Ericssons stiftelses stipendium 2003, Getfotsfondens stipendium 2005, Litografiska Akademiens utbytesstipendium 2007.

Representerad i bl.a. Nationalmuseum, Moderna Museet, The British Museum, London, landsingen i Stockholm, Lidköping och Linköping, Jönköpings kommun, Västra Götalandsregionen.

I 2012 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår något av bladen *Hus I* och *Hus II*, fotopolymergravyrer 100 × 120 mm. Tryckta av Johan Brauner, Stockholm, på Hahnemühle 300 gr.

Berättelser från gränslandet

Huset på krönet i ljuset av värld; huset som var allt när man inte var ute –

Ur *Berättelser från dom* av Katarina Frostensson

Hus, trappor, statyer, fragment av natur och himlar som är oroliga, mörka eller täckta av rutnät. Vintern ligger nära eller är det våren som är på väg? Man undrar vem som bor i dessa till synes övergivna byggnader på dessa bortglömda plaster i tillvarons utmarker. Bor där någon över huvud taget eller har de övergivits av sina ägare för länge sedan? Eller är de som befolkat husen av en annan sort, en annan typ av varelse, en av dom? Gränslandsinnevånarna?

Kristina Thuns bildvärld är gåtfull, oroväckande, vacker och skör. Den beskriver en verklighet som ligger under ytan, bakom det som är till synes. Inte bara i vaket tillstånd, utan även i drömmen, fantasin, och i vår samlade erfarenhet av intryck av det vi benämner livet. Det är berättelser från gränslandet, från korsvägarna, från in- och utmarkerna.

Gåtfullheten i Kristinas värld kräver ett säkert handlag för att förmedlas genom de bilder hon gör. Teckningen, ensam eller i kombination med grafiken, har blivit hennes nuvarande medium. Upptäckten av fotopolymerplåtens möjligheter har upptagit henne under en tid. Att kunna måla med gouache eller tusch på ritfilm eller kornerad litografifilm, och sen komplettera med bly-

erts, kriter och skrapverktyg, har givit henne nya infallsvinklar. Att sen belysa filmen och överföra den på fotopolymer-plåt, ställa skärpa, styra belysnings- och etsningstider och sen trycka plåten för hand som en vanlig etsning ger bilden ett skärpt och distinkt uttryck. Kristina Thun är ett bra exempel på en konstnär som behärskar och använder sig av ett medium för att nå fram till ett personligt uttryck. Tekniken som verktyg, aldrig som självändamål.

De två bilder som Kristina nu, i samarbete med tryckaren Johan Brauner, tagit fram till Föreningens utgivning är ur "Huset-serien", en serie bilder hon sysslat med under de senaste fyra åren. En syssla som har en magisk självreflekterande och självutlämnande dimension. En pågående process och ett redovisat inre samtal som har en klangbotten i allas våra liv. Det handlar ju om våra egna "hus" också!

"Huset som är allt när man inte är ute." Det är väl, om jag nu inte missuppfattat alltihop, det som kallas konst?

Mikael Kihlman
Konstnär